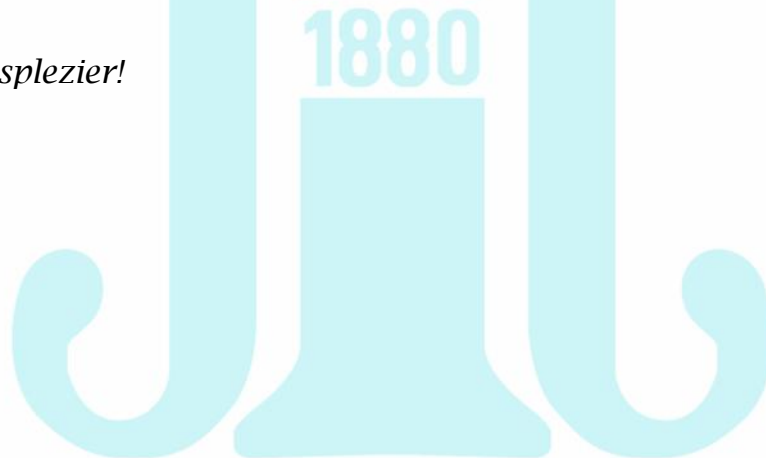

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE WAAIER
(Il ventaglio)

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880
Carlo Goldoni

Vertaling: Frans Roth

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr. 2452

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE WAAIER* op te voeren moet de naam van auteur *Carlo Goldoni* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler *Frans Roth*, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/031
ISBN 978-90-385-05732

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Frans Roth
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames - 10 heren)

Evaristo
Geltruda, weduwe
Candida, haar nicht
Baron del Cedro
De Graaf di Rocca Marina
Timoteo, apotheker
Giannina, jonge boerin
Susanna, garen en bandverkoopster
Coronato, herbergier
Crespino, schoenmaker
Moracchio, boer, broer van Giannina
Limoncino, bediende van Geltruda
Scavezzo, bediende in de herberg

DECOR

Een dorpspleintje in de omgeving van Milaan.

E E R S T E B E D R I J F

Scène 1

Allen

(Als het doek opgaat, zijn alle personages op het toneel aanwezig: Geltruda en Candida zitten op het terras van hun villa, de eerste haakt, de tweede borduurt. Evaristo en de baron, in elegant jachtkostuum, zitten in fauteuil en drinken koffie. Hun geweren staan naast hen. Limoncino staat bij hen met een dienblad in de hand; hij wacht op de kopjes. De graaf, in landelijke kledij (redingote, strohoed en wandelstok) leest een boek. Hij zit vlakbij de apotheek. Timoteo, de apotheker, stampet in een bronzen vijzel. Giannina, in boerendracht, zit voor haar deur te spinnen. Susanna, voor haar winkeltje, zit een mutsje te maken. Coronato zit op de bank bij zijn herberg, in de ene hand een aantekenboekje, in de andere een potlood. Crespino zit aan zijn werkbank en is bezig een zool te repareren. Moracchio, vlakbij het huis van Giannina, maar dichterbij het voetlicht toe, houdt een jachthond aan een touw vast en voert hem brood. Scavezzo, bij de herberg, meer naar het voetlicht toe, plukt een kapoentje. Tognino veegt de grond voor de deur van de villa.

Als het doek op is, blijven alle figuren enige ogenblikken zonder te spreken in de aangegeven houding, zodat het publiek gelegenheid krijgt het hele beeld in zich op te nemen.)

EVARISTO : *(tot baron)* Hoe smaakt de koffie vanmorgen, baron?

BARON : Niet slecht, moet ik zeggen.

EVARISTO : Ik vind hem voortreffelijk. Mijn complimenten, Citroentje, jij hebt jezelf vandaag overtroffen.

LIMONCINO : Dank u. Ik zou u alleen één ding vriendelijk willen verzoeken: Noemt u mij niet Citroentje. Zo heet ik niet.

EVARISTO : Toe, alsjeblieft! Iedereen noemt je toch zo! Je bent hier beroemd om die

naam! Hoe vaak hoor je mensen niet zeggen: Kom, laten we in de Case Nuove een kopje koffie gaan drinken bij Citroentje. En nu ben je opeens beledigd?

LIMONCINO : Signore, zo heet ik niet.

BARON : Goed, dan noemen we je in het vervolg wel sinaasappeltje of mandarijntje.
(*drinkt*)

LIMONCINO : Ik kan daar niet om lachen! (*af*)

BARON : Doe niet zo zuur, Citroentje! (*roept hem na*) Hoe heet ie eigenlijk?

EVARISTO : (*haalt schouders op*) Citroentje. (*Candida lacht hard.*) Wat zegt u ervan, signorina Candida?

CANDIDA : (*Wuift zich koelte toe met haar waaier, die ze daarna op de balustrade legt.*)
Tja, wat moet ik ervan zeggen? Ik vind het allemaal hoogst amusant.

GELTRUDA : Vooruit signori, laat die arme jongen met rust. Hij zet uitstekende koffie en ik protegeer hem.

BARON : Oh, als signora Geltruda hem protegeert, dan dienen wij hem met het grootst mogelijke respect te behandelen. (*zacht tegen Evaristo*) De barmhartige weduwe!

EVARISTO : (*zacht tot baron*) Geen kwaad woord over signora Geltruda. Een hoogstaande vrouw... beschaafd, verstandig...

BARON : (*zacht*) Best mogelijk, best mogelijk, maar ze heeft mij te veel pretenties. Net als de Graaf di Rocca Marina. Moet je dat daar zien zitten!

EVARISTO : (*zacht*) Ja, dat is inderdaad een belachelijke figuur. Maar u wilt hém toch niet met signora Geltruda vergelijken?

BARON : Waarom niet? Ik vind ze allebei even belachelijk.

EVARISTO : Wat vindt u dan zo belachelijk aan signora Geltruda?

BARON : Te hoog in de bol. - Teveel kouwe drukte!

EVARISTO : (*zacht*) Het spijt me, baron, maar dan kent u haar niet.

BARON : Haar nichtje, signorina Candida, kan mij meer bekoren.

(*Baron en Evaristo drinken hun koffie uit, staan op en geven hun kopjes aan Limoncino. Beiden willen betalen. De baron is Evaristo voor. Evaristo bedankt hem zacht. Limoncino gaat met kopjes en geld het café binnen. Dan stampst Timoteo harder.*)

EVARISTO : Dat ben ik met u eens... Dat nichtje is heel bijzonder... *(voor zichzelf)* Zou hij ook verliefd op haar zijn?

GRAAF : *(ernstig)* Ehi! Signore Timoteo!

TIMOTEO : Wat is er van uw dienst?

GRAAF : Dat gestamp van u begint mij danig te vervelen.

TIMOTEO : *(stampt verder)* Neemt u mij niet kwalijk...

GRAAF : Ik kan niet lezen met dat gedreun aan mijn hoofd.

TIMOTEO : *(gaat door, zeeft en stampt weer)* Neemt u mij niet kwalijk. Ik ben zo klaar.

CRESPINO : *(aan het werk, lachend)* Ehi, Coronato!

CORONATO : Wat is er, Crespino?

CRESPINO : *(timmert hard op en leest)* Meneer de Graaf kan niet hebben, dat er geklopt wordt.

GRAAF : Wat een impertinentie! Is het nou uit! Mijn hoofd barst uit elkaar.

CRESPINO : Het spijt me, doorluchte signore! Hoe ouder de schoenen, hoe harder je moet kloppen. Ik heb in jàren niet zulke ouwe schoenen onder handen gehad.

GRAAF : Gooi ze dan weg.

CRESPINO : Maar ze zijn van u, kijkt u maar.

GRAAF : Wil jij je brutale mond wel eens houden, onbeschaamde vlegel!

CRESPINO : *(timmert lachend verder, Timoteo stampt ook verder.)* Coronato!

GRAAF : *(schuift op zijn stoel heen en weer)* Ik houd het hier niet meer uit!

SCAVEZZO : *(roept lachend)* Moracchio.

MORACCHIO : Wat moet je, Scavezzo?

SCAVEZZO : *(wijst lachend op Graaf)* De Graaf!

MORACCHIO : Ssst. Het is per slot van rekening een edelman.

SCAVEZZO : Maak daar maar bedelman van.

GIANNINA : *(roept hem)* Moracchio!

MORACCHIO : Wat moet je?

GIANNINA : Wat zei Scavezzo?

MORACCHIO : Niks, helemaal niks. Bemoei je d'r niet mee. Aan je werk!

GIANNINA : Wat heb ik toch een schat van een broer. Zo behandelt ie me nou altijd. *(voor zichzelf)* Oh, was ik maar vast getrouwd! *(Draait boos haar stoel om en spint verwoed verder.)*

SUSANNA : Is er iets, Giannina?

GIANNINA : Als u eens wist, signora Susanna! Ik geloof niet dat er een grotere botterik bestaat dan die broer van me.

MORACCHIO : Nou, en? Zo ben ik nou eenmaal. Heb jij daar iets op te zeggen? Toevallig ben ik hier de baas...

GIANNINA : Dat duurt gelukkig niet lang meer. (*spint verwoed verder*)

EVARISTO : Wat is er nu weer? (*tot Moracchio*) Altijd moet jij dat arme kind pesten... (*komt naar haar toe*) Dat verdient ze echt niet.

GIANNINA : Hij kan me zo razend maken.

MORACCHIO : En zij steekt overal d'r eigenwijze neus in.

EVARISTO : Basta. Basta. Zo is het wel genoeg!

BARON : (*tot Candida*) Een gevoelig mens, die signor Evaristo.

CANDIDA : Ja, inderdaad, ja...

GELTRUDA : Oordeelt niet opdat gij niet geoordeeld worde!

BARON : Zie je, dat is nou weer dat soort gepreek dat ik niet kan uitstaan!

CRESPINO : (*doorwerkend*) Arme Giannina. Waren we maar vast getrouwd. Dan liet die pummel het wel uit zijn hoofd d'r zo te treiteren.

CORONATO : Ja - ik trouw met haar! Al was het alleen maar om haar van die bruit te verlossen.

EVARISTO : (*naar Baron toe*) En, baron, zullen we dan maar?

BARON : Om u de waarheid te zeggen... ik ben vanmorgen niet helemaal in de juiste stemming voor de jacht. Ik ben nog wat moet van gisteren...

EVARISTO : Zoals u wilt. U heeft er toch geen bezwaar tegen dat ik er wèl op uittrek?

BARON : Niet in het minst. (*voor zichzelf*) Dat komt me goed uit, dan heb ik straks het rijk alleen bij signorina Candida.

EVARISTO : Moracchio.

MORACCHIO : Signore.

EVARISTO : Heeft de hond al eten gehad?

MORACCHIO : Si signore.

EVARISTO : Haal het geweer, dan kunnen we gaan.

MORACCHIO : Komt voor mekaar. Hou vast. (*tot Giannina*)

GIANNINA : Wat moet ik vasthouden?

MORACCHIO : De hond, tot ik terugkom.

GIANNINA : Hier dan! Mala grazia! (*Pakt de hond en aait hem. Moracchio gaat het huis binnen.*)

CORONATO : (*in zichzelf*) Een hartje van goud. Was ze maar vast van mij.

CRESPINO : (*in zichzelf*) O! Zo lief als ze die hond aait. Wat zal een man het dan goed bij haar krijgen.

BARON : Scavezzo.

SCAVEZZO : (*komt naar voren*) Signore.

BARON : Breng het geweer naar mijn kamer.

SCAVEZZO : Si signore. (*in zichzelf*) Prima kerel. Rijk en royaal. Bij die andere kaalhans vang je nooit wat. (*Brengt geweer de herberg binnen.*)

EVARISTO : (*tot baron*) Blijft u de hele dag hier, baron?

BARON : Ja, ik wilde wat gaan rusten in de osteria.

EVARISTO : Oh - Dan kunnen we straks samen eten.

BARON : Met genoeg! - Signora, Signori, uw dienaar. (*in zichzelf*) Anders wordt hij misschien achterdochtig. (*tot Coronato op de drempel*) Ik ga nu naar mijn kamer. En dek straks voor twee.

CORONATO : Tot uw dienst, baron.

Scène 2

Moracchio, Evaristo en vorigen.

MORACCHIO : (*Komt met geweer uit herberg, haalt de hond op bij Giannina.*) Daar ben ik weer, signore.

EVARISTO : (*tot Moracchio*) We kunnen meteen gaan. (*tot de twee dames, terwijl hij zijn geweer aanneemt*) Als de dames het mij toestaan, wilde ik 's kijken of er hier in de buurt nog wat wild is overgebleven.

GELTRUDA : Natuurlijk, signore, ik wens u veel plezier.

CANDIDA : Goede vangst en veel geluk.

EVARISTO : (*Tot Candida terwijl hij verdere benodigdheden voor de jacht aantrekt.*) Aan dat geluk hoef ik niet meer te twijfelen nu ik door uw goede wensen vergezeld wordt.

CANDIDA : *(tot Geltruda)* Signore Evaristo is werkelijk charmant!

GELTRUDA : Dat is hij zeker. Heel aardig en voorkomend. Maar, nichtje, nooit alleen op de buitenkant afgaan!

CANDIDA : Waarom zegt u dat?

GELTRUDA : Omdat ik daar zo mijn reden toe heb.

CANDIDA : Ik dacht niet dat u mij kon beschuldigen van...

GELTRUDA : Dat doe ik ook niet. Ik waarschuw je alleen maar.

CANDIDA : *(in zichzelf)* Daar is het nu te laat voor. Ik ben zo verliefd als het maar kan.

EVARISTO : *(tot Moracchio)* Zo. Alles in orde. *(Groet de dames opnieuw en wil weggaan)* Nogmaals, uw nederige dienaar.

GELTRUDA : *(staat op en groet)* Uw dienaress, signore.

CANDIDA : *(Staat ook op, stoot waaier van balustrade.)* Uw nederige dienaress.

EVARISTO : *(raapt waaier op)* Oh! Uw waaier!

CANDIDA : 't Is niets! 't Is niets!

GELTRUDA : Derangeert u zich niet.

EVARISTO : Hij is stuk, dat spijt mij oprecht.

CANDIDA : Het hindert niet, het was een heel oud ding.

EVARISTO : Maar het is mijn schuld.

GELTRUDA : Het heeft echt niets te betekenen!

EVARISTO : Staat u mij toe... *(wil de waaier van Geltruda in huis brengen)*

GELTRUDA : Derangeert u zich niet. Geef u hem liever aan de bediende. *(roept)* Tognino!

TOGNINO : Signora.

GELTRUDA : Wil jij de waaier even aannemen.

TOGNINO : Als u het mij niet vergunt om... alsjeblieft. *(Geef waaier aan Tognino, die ermee naar binnen gaat.)*

CANDIDA : *(tot Geltruda)* Moet u eens zien hoe hij het zich aantrekt van mijn waaier.

GELTRUDA : Bij een welopgevoed mens spreekt dat vanzelf, nichtje. *(l'amore)*

Scène 3

Tognino op terras, geeft waaier aan de dames. Candida en Geltruda bekijken de waaier en proberen hem te maken. Evaristo, Susanna.

EVARISTO : De waaier is stuk en dat is mijn schuld. Ik moet er iets aan doen. (*zacht*)

Signora Susanna.

SUSANNA : Signor?

EVARISTO : Mag ik u even spreken? In de winkel.

SUSANNA : (*staat op*) Zoals u wilt. Komt u binnen.

EVARISTO : Moracchio.

MORACCHIO : Signore.

EVARISTO : Ga jij vast vooruit tot de rand van het bos. (*Gaat bij Susanna binnen.*)

MORACCHIO : Als ie zo doorgaat, vangen we bot in plaats van wild. (*af met hond*)

GIANNINA : (*onder het spinnen*) Opgeruimd staat netjes. Nou kan ik eindelijk wat tegen Crespino zeggen. Als die vervelende Coronato nou ook maar ophoepelde. De hele dag zit die naar me te loeren, en ik kan hem niet luchten of zien.

GRAAF : (*lezend*) Oh, oh, ravissant, eenvoudig subliem. Signora Geltruda! Wat een vondst!

CRESPINO : Heeft u iets gevonden, meneer de Graaf?

GRAAF : Bemoei je er niet mee. Dat soort dingen heb jij toch helemaal geen verstand van, domme lummel.

CRESPINO : Dat zou u nog eens lelijk kunnen tegenvallen. (*timmert hard op leest.*)

GELTRUDA : Wat wilde u mij zeggen, graaf?

GRAAF : Signora Geltruda, u bent een vrouw met esprit! Als u eens wist wat ik hier op dit moment aan het lezen ben. Een meesterwerk!

GELTRUDA : Is het een roman?

GRAAF : (*minachtend*) Eh!

GELTRUDA : Een filosofische verhandeling.

GRAAF : Oh!

GELTRUDA : Een gedicht misschien?

GRAAF : Mah!

GELTRUDA : Maar wat is het dan?

GRAAF : Iets magnifieks, iets fantastisch... subliem: uit het Frans vertaald, een novelle, grof gezegd: een fabel!

CRESPINO : (*in zichzelf*) Zou je hem niet met zijn fabel! Magnifiek! Fantastisch! Bah!

(Timmert hard)

GELTRUDA : Van Aesopus?

GRAAF : Nee.

GELTRUDA : De La Fontaine?

GRAAF : Nee, nee, de schrijver ken ik niet, totaal onbelangrijk! Zal ik u iets voorlezen?

GELTRUDA : Graag.

GRAAF : Even geduld alstublieft. Oh, nu ben ik de bladzijde kwijt. Nou ja, die vind ik wel weer. *(zoekt)*

CANDIDA : Houdt u van fabels, tante? Dat is voor het eerst dat ik dat hoor.

GELTRUDA : Waarom niet. Als ze maar geestig geschreven zijn. Fabels kunnen vaak heel amusant zijn en instructief.

GRAAF : Oh, ik heb het. Luistert u...

CRESPINO : Verrek! Gaat ie nog fabeltjes voorlezen! *(timmert harder)*

GRAAF : *(tot Crespino)* Zeg, begin je nou al weer?

CRESPINO : U wilde toch nieuwe hakken hebben?

(Timoteo stamp ook weer.)

GRAAF : En die andere pestkop ook al. Is het nu afgelopen? Pillendraaier!

TIMOTEO : Ik doe mijn werk, signore. *(stampt door)*

GRAAF : Moet u luisteren... Er was er eens een meisje, zo schoon, zo wonderschoon... *(tot Timoteo)* Hou op jij, of ga ergens anders stampen.

TIMOTEO : Het spijt me, meneer. Maar dit huis heb ik gehuurd en dus werk ik hier. *(stampt door)*

GRAAF : Loop naar de duivel met die vervloekte vijzel van je. Zo kan ik niet lezen. Dit kan ik niet langer verdragen. Signora Geltruda, ik kom wel even bij u boven. Dan kunt u horen wat een schitterend gedicht dit is. Zo modern, zo sprankelend. *(Geeft klap op boek en gaat het huis binnen van Geltruda.)*

GELTRUDA : Die apotheker is me toch wel wat al te vrijpostig. Kom, laten we de graaf ontvangen.

CANDIDA : Gaat u maar. U weet dat ik niet van fabels houd.

GELTRUDA : Dat doet er niet toe. Het is een kwestie van goede manieren.

CANDIDA : Oh! Die graaf!

GELTRUDA : Candida. Respecteer andere mensen als je zelf gerespecteerd wilt worden.

Kom mee.

CANDIDA : Ja! Ja! Maar alleen om u een plezier te doen.

Scène 4

Evaristo en Susanna komen uit winkel. Candida.

CANDIDA : Hé. Signore Evaristo. Ik dacht dat hij allang op jacht was. Daar moet ik meer van weten. *(Kijkt toe, op achtergrond.)*

SUSANNA : *(tot Evaristo)* U kunt zich niet over mij beklagen! Ik heb u voor die waaier een heel schappelijke prijs gerekend.

EVARISTO : *(die Candida niet zien kan, in zichzelf)* Oh, Candida is al naar binnen. *(tot Susanna)* Jammer dat u niets mooiers heeft.

SUSANNA : Dit is de enige die ik nog over had. We zijn hier in een dorp, signor.

EVARISTO : Goed, goed, dan neem ik deze wel.

SUSANNA : *(lachend)* Ik heb zo een idee, dat u hem iemand cadeau wilt geven.

EVARISTO : Nogal logisch. Ik heb hem niet voor mezelf gekocht.

SUSANNA : Aan signorina Candida?

EVARISTO : *(in zichzelf)* Die is mij iets te nieuwsgierig. *(tot Susanna)* En waarom zou ik deze waaier aan signorina Candida willen geven?

SUSANNA : Omdat ik gezien heb dat de hare stuk is.

CANDIDA : *(komt wat naar voren)* Wat staat ie toch met Susanna te fluisteren.

EVARISTO : Nee, nee, deze waaier is voor heel iemand anders bestemd.

SUSANNA : Mij best. U geeft hem maar aan wie u wilt. Het zijn tenslotte mijn zaken niet. *(Gaat zitten en neemt haar werk weer op.)*

EVARISTO : *(Loopt naar Giannina toe en zegt bij zichzelf)* Toch had ze het maar wat graag geweten. *(zacht)* Giannina?

GIANNINA : Signore? *(spint)*

EVARISTO : Ik zou je iets willen vragen.

GIANNINA : Ga uw gang. Waarmee kan ik u van dienst zijn?

EVARISTO : Ik weet dat signorina Candida jou erg graag mag.

GIANNINA : Si signore, gelukkig wel!

EVARISTO : Ze vroeg me zelfs of ik een goed woordje voor je wilde doen bij je broer.

GIANNINA : (*spint verontwaardigd verder*) Ach ja, ik heb een vreselijk leven, signore. Vader en moeder zijn dood en nu denkt mijn broer dat hij mij moet commanderen. Een bruut is het signore, een gemene bruut.

EVARISTO : Luister!

GIANNINA : (*luid, blijft werken*) Zegt u 't maar, signore, van dat spinnen raken mijn oren echt niet verstoort.

EVARISTO : (*in zichzelf*) Haar broer mag dan een rare zijn, zij is ook niet op haar mondje gevallen.

SUSANNA : (*Let nieuwsgierig op wat er gebeurt.*) Dus de waaier, is voor Giannina - ik lach me dood.

(*Coronato en Crespino zijn ook nieuwsgierig naar wat Evaristo tegen Giannina zegt, zij reiken de halzen om beter te kunnen horen.*)

CANDIDA : (*Komt wat naar voren op het terras.*) Eerst met Susanna, nu met Giannina, ik begrijp er niets van.

EVARISTO : Mag ik je om een gunst vragen?

GIANNINA : Dat is de tweede keer. Ik zei toch al, dat ik u van dienst wilde zijn. Als u hier last van hebt, gooi ik het wel weg. (*Staat op en gooit spinrokken boos we.*)

EVARISTO : (*in zichzelf*) Het liefst zei ik helemaal niets meer.

CANDIDA : (*bij zichzelf*) Giannina is boos. Wat heeft dat te betekenen?

CRESPINO : (*Bij zichzelf. Hij staat op met schoen en hamer in de hand en komt nader.*) Gooit d'r spinrokken weg. Slecht teken!

CORONATO : (*bij zichzelf*) Die twee hebben ruzie als je het mij vraagt. (*Staat op met opschrijfboekje in de hand en komt naar voren.*)

SUSANNA : (*Vol aandacht, bij zichzelf*) Als hij haar iets cadeau gedaan had, zou ze niet zo kwaad zijn.

GIANNINA : (*tot Evaristo*) Goed, ik luister. Wat wilt u?

EVARISTO : Wees een beetje aardig, Giannina.

GIANNINA : Voor zover ik weet, ben ik nooit onaardig geweest.

EVARISTO : Je weet dat signorina Candida haar waaier gebroken heeft.

GIANNINA : (*onverstoorbaar*) Mmmmm.

EVARISTO : Nu heb ik bij Susanna een nieuwe voor haar gekocht.

GIANNINA : Heel attent!

EVARISTO : Maar ik wil liever niet dat haar tante er achter komt.

GIANNINA : Heel verstandig!

EVARISTO : En nu had ik graag dat jij haar stiekem die waaier gaf.

GIANNINA : Ik kan u niet helpen - zoiets...

EVARISTO : Oh vriendelijk!

CRESPINO : *(Bij zichzelf, komt wat naar voren en doet alsof hij werkt.)* Kon ik maar horen wat ze zeggen.

CORONATO : *(komt ook naar voren en doet of hij rekt)* Ik word alsmaar nieuwsgieriger.

EVARISTO : *(tot Giannina)* Waarom wil je mij niet helpen, Giannina?

GIANNINA : Helpen noemt u dat. Weet u hoe ze dat noemen, wat u me daar vraagt?

EVARISTO : Je vat het verkeerd op, Giannina. Signorina Candida mag jou graag.

GIANNINA : Dat heeft u daarnet ook al gezegd, maar dit soort dingen...

EVARISTO : Ze vertelde me, dat jij met Crespino zou willen trouwen... *(Terwijl hij dit zegt, draait hij zich om en ziet Crespino en Coronato staan luisteren.)* Wat voeren jullie daar uit? Wat zijn dat voor manieren.

CRESPINO : Ik ben aan het werk, signore. *(gaat terug naar zijn plaats)*

CORONATO : Ik schep een luchtje en tegelijk schrijf ik mijn rekeningen uit! *(gaat weer zitten)*

CANDIDA : *(bij zichzelf)* Dat is duidelijk, die hebben een geheimpje samen!

SUSANNA : *(overtuigd dat Evaristo Giannina het hof maakt.)* Wat heeft die in godsnaam dat alle mannen zo achter haar aan lopen.

GIANNINA : Als dat alles is, wat u mij te zeggen heeft, ga ik maar weer aan mijn werk. *(neemt spinrokken weer op)*

EVARISTO : Luister nu toch: signorina Candida heeft me gevraagd, of ik er alles aan wilde doen om jou aan een bruidsschat te helpen, zodat jij met Crespino kunt trouwen...

GIANNINA : *(Verandert van toon en schuift spinrokken weer weg.)* Heeft ze u dat heus gevraagd?

EVARISTO : Ja, en je kunt er van op aan dat ik mijn uiterste best zal doen.

GIANNINA : Waar heeft u de waaier?

EVARISTO : Hier.

GIANNINA : Geef hier - pas op dat ze het niet zien.

EVARISTO : (*geeft haar stilletjes de waaier*) Alsjeblieft.

CRISPINO : (*bij zichzelf, rekt zijn hals*) Hij geeft haar iets.

CORONATO : (*idem*) Wat kan dat geweest zijn?

SUSANNA : (*bij zichzelf*) Vast en zeker mijn waaier.

CANDIDA : Oh! Evaristo bedriegt mij. Tante had gelijk.

EVARISTO : (*tot Giannina*) Mondje dicht.

GIANNINA : Laat dat maar aan mij over. Dat komt best in orde.

EVARISTO : Bedankt Giannina.

GIANNINA : Graag gedaan, signore.

EVARISTO : Ik reken op je.

GIANNINA : En ik op u. (*Neemt spinrokken op en werkt verder.*)

EVARISTO : (*Wil weggaan en ziet Candida op terras.*) Oh, daar is ze weer. Als ik haar eens waarschuwde. (*kijkt om zich heen en wil haar aanspreken*) Signorina Candida? (*Candida wendt zich af en verdwijnt in huis zonder iets te zeggen.*) Wat krijgen we nou? Zou ze boos op me zijn? Nee, dat kan niet... Ik weet zeker, dat ze van me houdt en zij weet ook dat dat wederkerig is. Maar toch... Oh, ik begrijp het al: haar tante hield haar natuurlijk in de gaten en toen wilde ze niets laten merken... Oh, dat eeuwige verstoppertje spelen! Ik moet signora Geltruda spreken, ik moet haar om de hand van haar nichtje vragen. (*af*)

CORONATO : (*Staat op en loopt op Giannina af.*) Zo, zo, grote geheimen hè? Interessante zaken!

GIANNINA : Gaat dat jou iets aan?

CORONATO : Als het mij niet aanging, zou ik er niet over beginnen.

(*Crespino staat zachtjes op en gaat achter Coronato staan om af te luisteren.*)

GIANNINA : Ik heb met jou niks te maken.

CORONATO : Nu nog niet nee, maar dat gaat heel gauw veranderen.

GIANNINA : (*luid*) Zo? Wie heeft dat gezegd?

CORONATO : Dat is mij gezegd... en beloofd... dat is mij toegezegd door...

GIANNINA : (*lachend*) Mijn broer zeker.

CORONATO : Inderdaad ja: Moracchio. Die ga ik zo gauw mogelijk inlichten over dat geheimzinnige gedoe van daarnet en die cadeautjes.

CRESPINO : (*komt tussenbeide*) Zo is het wel genoeg, vriendje. Wat heb jij met dat meisje te maken?

CORONATO : Dat gaat je geen bliksem aan.

CRESPINO : En... wat heb jij daar met signore Evaristo bekokstooft?

GIANNINA : Laat me met rust, jullie allebei, en zanik niet zo.

CRESPINO : (*tot Giannina*) Ik moet het weten!

CORONATO : Ik moet? Ik moet? Wat is dat voor toon? Giannina is van mij. Ze is me beloofd door haar broer.

CRESPINO : En ik heb h  r jawoord, dat is honderd keer meer waard dan het woord van haar broer.

CORONATO : (*tot Crespino*) Dat zullen we nog wel zien.

CRESPINO : (*tot Giannina*) Wat heb jij van signore Evaristo gekregen?

GIANNINA : Loop allemaal naar de duivel!

CORONATO : Wacht 's, wacht 's. Hij kwam daarnet uit de winkel van Susanna. Die vertelt het me vast wel. (*Haast zich naar Susanna.*)

CRESPINO : Vast een of ander duur snuisterijtje. (*ook naar Susanna*)

GIANNINA : (*in zichzelf*) Ik zeg niks... als Susanna dat nou ook maar doet.

CORONATO : Signora Susanna, vertel 's, wat heeft signore Evaristo daarnet bij u gekocht?

SUSANNA : (*lachend*) Een waaier!

CRESPINO : En weet u soms ook wat hij aan Giannina heeft gegeven?

SUSANNA : Nogal logisch. Die waaier!

GIANNINA : (*tot Susanna*) Dat is een leugen!

SUSANNA : (*tot Giannina en ze staat op*) Zo, is dat een leugen.

CORONATO : (*luid, tegen Giannina*) Laat me die waaier zien.

CRESPINO : (*geeft Coronato een duw*) Dat gaat jou geen barst aan. (*tot Giannina*) Ik wil die waaier, zien.

(*Coronato heft hand op en dreigt Crespino. Crespino idem.*)

GIANNINA : *(tot Susanna)* Allemaal jouw schuld.

SUSANNA : *(tot Giannina)* Mijn schuld?

GIANNINA : Jij bent een kletskaus.

SUSANNA : *(nadert dreigend)* Ik, een kletskaus?

GIANNINA : *(tilt spinrokken op)* Achteruit jij! Want anders zal je nog wat beleven...

SUSANNA : *(trekt zich terug)* Ik ga al, ik ga al, anders maak ik m'n handen nog vuil.

GIANNINA : Waaraan?

SUSANNA : Jij bent nu eenmaal een boerin en dat blijf je. *(Snel haar winkel binnen.)*

GIANNINA : *(Wil haar eerst achterna maar Crespino houdt haar tegen.)* Laat me erdoor.

CRESPINO : *(luid)* Laat die waaier zien!

GIANNINA : Ik heb geen waaier.

CORONATO : Wat heb je dan van meneer Evaristo gehad?

GIANNINA : *(tot Coronato)* Dit is toch werkelijk te gek!

CORONATO : *(loopt op haar toe)* Ik wil 't weten.

CRESPINO : *(duwt hem terug)* Jij houdt je handen thuis.

GIANNINA : *(gaat naar haar huis)* Is dat een manier van doen tegen een meisje, waar niet dat valt op aan te merken?

CRESPINO : *(komt naar haar toe)* Vertel 't mij dan, Giannina.

GIANNINA : *(dichter bij de deur)* Nee.